

Udtalelse til Ulvshale-Fællesskov Digelags bestyrelses bemærkninger til klage 1068391 – klage over tilladelse til etablering af fem bølgebrydere ved Fællesskov Strand

Advokat Anders Stoltenborg afgav den 11. december 2024, på vegne af bestyrelsen for Ulvshale-Fællesskov Digelag, bemærkninger til klage 1068391, en klage over kommunens tilladelse til, at Ulvshale-Fællesskov Digelag opfører fem bølgebrydere ved Fællesskov Strand efter kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1.

Indledningsvis anfører advokaten, at klagen kan være båret af et ønske om ikke at deltage i betalingen for at forstærke de østlige beskyttelses anlæg, når klagernes ejendomme er beliggende i den vestligste ende af digelagets interesseområde. Hvilket kan bekræftes. Det kan imidlertid ikke tiltrædes, som advokaten anfører, at forstærkningen af de østlige kystbeskyttelses anlæg er i alle lodsejeres interesse, da de vestligt beliggende matrikler i digelaget ikke opnår nogen beskyttelse overhovedet af hverken de 5 bølgebrydere eller de projekter, som videre er planlagt for at beskytte sommerhusområdet i digelagets østlige ende. Se beskrivelsen heraf ovenfor i udtalelsen til Vordingborg Kommunes bemærkninger til klagen side 1-2.

1. Klagers fortolkning af kystbeskyttelsesloven er ikke korrekt – der kan ikke stilles krav om enstemmighed

Advokat Stoltenberg anfægter, at det i klagen citerede fra bemærkningerne LFF 2018-03-15 nr 187 om, at "øvrige kystbeskyttelsesprojekter", dvs. kystbeskyttelsesprojekter som ikke er kommunale fællesprojekter, forudsætter enighed blandt grundejerne, idet citatet stammer fra lovforslagets almindelige bemærkninger om den dagældende retstilstand, samt at der ikke i lovforslagets bemærkning til § 3 fremgår krav om enighed.

Lovforslaget LFF 2018-03-15 nr 187 vedrører indførelsen en ny kompetencefordeling og forenkling af sagsbehandlingen i forbindelse med kystbeskyttelse mv., blandt andet ved, at beslutningskompetencen til at give tilladelser efter kystbeskyttelsesloven samles hos kommunerne. Den nugældende § 3 i kystbeskyttelsesloven indsættes i et nyaffattet kapitel 1 c, hvorefter kommunerne kan give tilladelse til kystbeskyttelsesprojekter, hvor tilladelser tidligere skulle gives af miljø- og fødevareministeren efter § 16 i den dagældende kystbeskyttelseslov. Der er med lovforslaget ikke ændret på, at der i kystbeskyttelsesloven sondres mellem kommunale fællesprojekter og projekter, som ikke er kommunale fællesprojekter. Og at de projekter, som ikke er kommunale fællesprojekter, er projekter, som en eller flere grundejere kan beslutte at gennemføre. Dette kan ses i bemærkningerne til det nye kapitel 1 c, hvor det beskrives, at "*... (k)apitlet regulerer både tilladelser, som gives af miljø- og fødevareministeren, dvs. kystbeskyttelsesforanstaltninger med staten som bygherre, og tilladelser som gives af kommunerne, dvs. både kommunale fællesprojekter, der er igangsat efter lovens § 1 a, og øvrige projekter, hvor f.eks. en enkelt grundejer ønsker tilladelse til at kystbeskytte sin ejendom. Kapitlet vil indeholde de foreslåede §§ 3-5b*".

Advokaten anfører videre, at det følger af digelagets vedtægter, at forslag vedtages med almindeligt flertal, og at alle medlemmer deltager i betaling på lige fod, uanset hvor i området ejendommene er beliggende. Hvilket også vil gælde, hvis beslutninger træffes om de kystbeskyttelses anlæg, der direkte vedrører klagernes ejendomme.

Hvilket principielt er korrekt, men da beskyttelsesbehovet i digelagets vestlige ende er kraftigt forandret siden digelagets oprettelse i 1874, vil der ikke blive behov for kystbeskyttelse vedrørende klagernes ejendomme. Både Nordre og Søndre Dige, som er de anlæg, som ifølge vedtægterne er en del af digelaget,

beskytter udelukkende de lavtliggende sommerhuse i digelagets østlige ende, da sommerhusene i den vestlige ende af digelaget er højere beliggende, også højere beliggende end Søndre Diges kote 2,00. Der henvises til beskrivelsen i udtalelsen til Vordingborg Kommunes bemærkninger side 1 og 2 om det ikke eksisterende beskyttelsesbehov for andre end sommerhusområdet mod den nordøstlige kyststrækning.

Advokaten anfører endvidere, at Vordingborg Kommunes tilladelse blev givet på baggrund af en flertalsbeslutning i digelaget, og at der hverken er støtte i digelagets vedtægter eller i kystbeskyttelsesloven til, at en sådan beslutning kun kan træffes ved enighed mellem alle digelagets medlemmer.

Der kan indlæses et generelt princip i kystbeskyttelsesloven om, at kun grundejere, som opnår beskyttelse, kan pålignes bidragspligt, se udtalelsen til Vordingborg Kommunes bemærkninger side 1. Vordingborg Kommune burde således ikke have behandlet tilladelsen efter kystbeskyttelseslovens § 3 uden at have sikret sig, at alle berørte digelagsmedlemmer var enige i beslutningen, og, i modsat fald, efter at have foretaget en vurdering af digelagsmedlemmernes bidragspligt efter kystbeskyttelseslovens § 9 a.

Det anfægtes derfor stadig, at Vordingborg Kommunes tilladelse til etablering af 5 bølgebrydere ved Fællesskov Strand er truffet i overensstemmelse med kystbeskyttelsesloven.

2. Klagen vedrører ikke retlige forhold

Advokat Stoltenberg anfører, at klagen ikke angår retlige spørgsmål men kun interne foreningsmæssige spørgsmål, og at klagen derfor ikke er omfattet af klagebestemmelsen i kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 1.

Denne vurdering må bero på, at advokaten mener, at klagens emne er spørgsmålet om, hvorvidt en flertalsafgørelse i et digelag kan forpligte samtlige af digelagets medlemmer. Klagens emne er imidlertid ikke de interne forhold i digelaget forud for anmodningen til Vordingborg Kommune, eller bestyrelsens manglende opfyldelse af den af generalforsamlingen pålagte forpligtelse til at anmode om en behandling hos kommunen efter kystbeskyttelseslovens kapitel 1 a. Klagen vedrører, at kommunen træffer afgørelse om en tilladelse på baggrund af en bestemmelse i kystbeskyttelsesloven, § 3, som ikke er egnet til at træffe afgørelser vedrørende et digelag, hvor ikke alle digelagets medlemmer nyder beskyttelse af det projekt, som tilladelsen gives til, eller er enige i at blive inddraget i projektet. Og at kommunen træffer denne afgørelse på trods af, at kommunen er vidende om, at mange af digelagets medlemmer er uenige i bestyrelsens anmodning, og at der foreligger en generalforsamlingsbeslutning om en ansøgning efter kystbeskyttelseslovens § 1 a.

Advokaten henviser til Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse 24/03833, hvor nævnet afviser at realitetsbehandle en klage. Advokaten mener, at denne afgørelse omhandler tilsvarende forhold som nærværende klage. Dette er imidlertid ikke tilfældet, idet afgørelse 24/03833 vedrører klagerens uenighed i indholdet af de reviderede digelagsvedtægter, som en kommune har truffet afgørelse om godkendelse af efter kystbeskyttelseslovens § 7, stk. 3. Klagen 24/03833 vedrører således ikke selve lovligheden af kommunens afgørelse, som nærværende klage gør.

3. Klagerne er ikke klageberettiget

Advokat Stoltenberg anfører, at eftersom klagerne ejendomme er beliggende flere kilometer væk fra projektområdet, bliver klagerne ikke direkte berørt af kommunens afgørelse, og klagerne har derfor ikke den fornødne væsentlige og individuelle interesse i sagen.

Eftersom klagerne alle er medlemmer af Ulvshale-Fællesskov Digelag, til hvem Vordingborg Kommunes afgørelse er rettet, må klagerne anses for at være direkte klageberettigede, jf. kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 1, nr. 1, om klageadgang for adressaten for afgørelsen.

Klagerne pålægges endvidere, som følge af kommunens valg om at træffe afgørelse efter kystbeskyttelseslovens § 3 uden at varetage bidragsfordelingen af projektets omkostninger efter kystbeskyttelseslovens § 9 a, en bidragspligt på 18.000 kr. pr. arealpart, hvilket må siges at være en mærkbar konsekvens af kommunens afgørelse. En af klagerne er i besiddelse af 6 arealparter, så der er tale om en ikke uvæsentlig økonomisk byrde.

Advokaten henviser til Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse 24/00960 som et eksempel på nævnets praksis om, at en klageberettigelse kræver en individuel og væsentlig interesse i en sag. Afgørelse 24/00960 findes ikke at have nogen sammenlignelighed med, eller relevans i forhold til, nærværende klage.

4. Kommunens afgørelse er materielt korrekt

Advokat Anders Stoltenbergs bemærkninger til denne overskrift er allerede berørt andre steder i nærværende udtalelse, og skal derfor ikke yderligere kommenteres. Udover det af advokaten anførte om, at Ulvshale-Fællesskov Digelag fungerer som "en privat forening af grundejere i digelagets interesseområde, jf. digelagets vedtægter, under tilsyn af Vordingborg Kommune". Denne fortolkning finder ikke støtte i digelagets vedtægter.

Klagerne har ikke på noget tidspunkt anfægtet, at Vordingborg Kommunes afgørelse er materielt korrekt med hensyn til selve tilladelsen til at etablere bølgebryderne. Men at Vordingborg Kommunes afgørelse måtte være materielt korrekt ændrer imidlertid ikke på, at afgørelsen ikke er truffet på et formelt korrekt grundlag, med kommunens anvendelse af kystbeskyttelseslovens § 3 uden samtidig at sikre, at samtlige af de medlemmer af digelaget, som pålægges at bidrage til betaling af projektet, opnår beskyttelse og er enige i projektets gennemførelse.